

Art. 3. „Krzyż Zasługi” dzieli się na trzy stopnie. Odznaki tegoż w poszczególnych stopniach są:

- a) krzyż złoty, średnicy 40 mm., zawieszony na złotym wieńcu z wytłoczonymi liśćmi laurowymi, średnicy 20 mm. czerwono emaljowany, ze złotymi krawędziami; w środku w otoku z czerwonej emalii i złotego wianka z ornamentacją, biała tarcza ze złotymi literami R. P. Między ramionami złote promienie. Odwrotna strona gładka, złota; w środku wytłoczony № porządkowy;
- b) krzyż srebrny, średnicy 40 mm., zawieszony na srebrnym wieńcu z wytłoczonymi liśćmi laurowymi średnicy 20 mm., czerwono emaljowany, ze srebrnymi krawędziami; w środku w otoku z czerwonej emalii i srebrnego wianka z ornamentacją, biała tarcza ze srebrnymi literami R. P. Między ramionami srebrne promienie. Odwrotna strona gładka, srebrna; w środku wytłoczony № porządkowy;
- c) krzyż brązowy, średnicy 40 mm., matowy, zawieszony na brązowym kółku średnicy 20 mm.; w środku brązowa tarcza z literami R. P., otoczona brązowym wieńcem laurowym. Między ramionami promienie z brązu. Kanty krzyża, wieniec, promienie, kulki i litery polerowane. Odwrotna strona gładka, w środku wytłoczony № porządkowy.

Szerokość wstążki przy wszystkich stopniach wynosi 40 mm.

Art. 4. Odznaczenie „Krzyżem Zasługi” może być udzielone tej samej osobie w każdym stopniu czterokrotnie w niemniejszych, jak roczne odstępach czasu.

Nadanie po raz drugi, trzeci i czwarty zaznacza się nałożeniem na wstążkę posiadanego już „Krzyża Zasługi” jednego, dwóch, względnie trzech okuć w kształcie gładkim, matowej listewki ze złota, srebra, względnie brązu, z polerowanymi krawędziami, szerokości 5 mm.

Wzór rysunkowy „Krzyża Zasługi” okuć i wstążki ustala się jak w załączniku.

Art. 5. Złoty „Krzyż Zasługi” nadaje Prezydent Rzeczypospolitej. Nadanie następuje na przedstawienie Prezesa Rady Ministrów, na podstawie wniosków poszczególnych Ministrów, każdego w zakresie jego działania.

Srebrny oraz brązowy „Krzyż Zasługi” nadaje Prezes Rady Ministrów na wniosek poszczególnych Ministrów, każdego w zakresie jego działania. Cudzoziemcom „Krzyż Zasługi” nadaje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych, przedstawiony przez Prezesa Rady Ministrów.

Odnosnie do każdego nadania Prezes Rady Ministrów zarządza przygotowanie dyplomu, wydanie odznak i ogłoszenie w gazecie urzędowej.

Art. 6. Odznaczeni „Krzyżem Zasługi” otrzymują oprócz Krzyża dyplom, stwierdzający jego nadanie z wyszczególnieniem czynu, za jaki został nadany.

Art. 7. Odznaczony „Krzyżem Zasługi” winien zwrócić do Skarbu rzeczywiste koszty wykonania odznak. Przepis ten nie dotyczy cudzoziemców.

Rada Ministrów może na wniosek Prezesa Rady Ministrów zwalniać od obowiązku zwrotu kosztów w całości lub w części także i obywateli polskich.

Wysokość kosztów nadania „Krzyża Zasługi” ustanawia Rada Ministrów na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

Wszystkie wydatki, związane z nadawaniem „Krzyża Zasługi”, przewyższające wpływy za odznaki, pokrywa Skarb.

Wszelkie pisma i dokumenty, w sprawach „Krzyża Zasługi” nie podlegają obowiązkowi opłaty skarbowej.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

459.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 23 czerwca 1923 r.

zmieniająca niektóre przepisy ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25 poz. 154).

Art. 1. Ustawa z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25 poz. 154) ulega następującym zmianom:

1. Ustęp pierwszy art. 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby, wykraczające przeciw postanowieniom, zawartym w rozporządzeniach Ministra Skarbu, wydanych na podstawie niniejszej ustawy, ulegają karze za występki:

- a) na obszarze mocy obowiązującej austriackiej powszechnej ustawy karnej z roku 1852 — aresztu ścisłego do 5 lat i grzywny do 100,000.000 mkp.,
- b) na reszcie obszaru Rzeczypospolitej Polskiej — więzienia do lat 5 i grzywny do 100,000.000 mkp.

2. Art. 8, l. 3 otrzymuje brzmienie następujące: „3) w górnośląskiej części Województwa Śląskiego sąd nie może odmówić wnioskowi o wyznaczenie terminu do rozprawy głównej”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

460.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 r.

o sądownictwie doraźnym w b. zaborze rosyjskim.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. przedmiocie sądów doraźnych (Dz. U. R. P. № 55 poz. 341) zarządza się co następuje:

§ 1. Utrzymuje się względnie wprowadza na czas do 31 grudnia 1923 r. postępowanie doraźne na obszarze b. zaboru rosyjskiego z wyjątkiem powiatów wymienionych w § 3 względem przestępstw:

- a) udziału w bandzie z art. 279 cz. 1 ust. 3 K. K. o ile chodzi o bandę w celach rozboju;
- b) zabójstwa z art. 453 K. K. jeśli przestępstwa te popełniono względem funkcjonariuszy publicznych podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez nich obowiązków służbowych tudzież zabójstwa przewidzianego w art. 455 ust. 3 i ust. 4 K. K., w art. 455 ust. 6 K. K. (zabójstwo w bandzie) oraz w art. 455 ust. 12 (zabójstwo w celu zysku);
- c) w art. 562 — 564 K. K.;
- d) rozboju przewidzianego w art. 589 K. K.

§ 2. Na obszarze województwa nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz na obszarze powiatów: augustowskiego, bielskiego, grodzieńskiego, sejneńskiego, sokólskiego, suwalskiego, wołkowskiego, wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, braclawskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego postępowanie doraźne stosowane będzie względem przestępstw wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, a nadto względem przestępstw przewidzianych:

- a) w art. 556 K. K. o ile chodzi o uszkodzenie telegrafu lub telefonu przeznaczonego do użytku publicznego lub rządowego;
- b) w art. 557 K. K. o ile chodzi o uszkodzenie mostu;
- c) w art. 558 K. K. o ile chodzi o uszkodzenie toru lub taboru drogi żelaznej lub znaku ostrzegawczego ustanowionego dla ochrony bezpieczeństwa komunikacji kolejowej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy jednak powiatów: białskiego (Biała), ciechanowskiego, kolneńskiego, kolskiego, konińskiego, konstantynowskiego, lipnowskiego, łomżyńskiego, makowskiego, mławskiego, płockiego, płońskiego, przasnyskiego, pułtuskiego, radzyńskiego, rypińskiego, sierpeckiego, słupeckiego, szczuczynskiego, włodawskiego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

461.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 czerwca 1923 roku

w sprawie częściowej zmiany § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych.

Na mocy art. 55 ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 roku (Dz. U. R. P. № 70 poz. 466) zarządza się co następuje:

§ 1. W ustępie pierwszym § 20 rozporządzenia z dnia 10 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 686) końcowe wyrazy: „do władzy naczelnej danego działu służbowego” zastępuje się wyrazami: „do władzy II instancji danego działu służbowego, w której okręgu znajduje się obecnie stałe miejsce zamieszkania emeryta, która to władza dokona wymiaru zaopatrzenia w porozumieniu z właściwą izbą skarbową”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

462.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 czerwca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia grzywien, przewidzianych w obowiązującej austriackiej ustawie karnej skarbowej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz art. 1 ustawy z dnia 16 marca 1923 r. w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszar Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszelkie grzywiny, dotyczące podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji, które według austriackiej ustawy karnej skarbowej z dnia 11 lipca 1835 (aust. Zbiór ustaw politycznych, Tom 63, № 112) oraz według uzupełniających tę ustawę póź-